

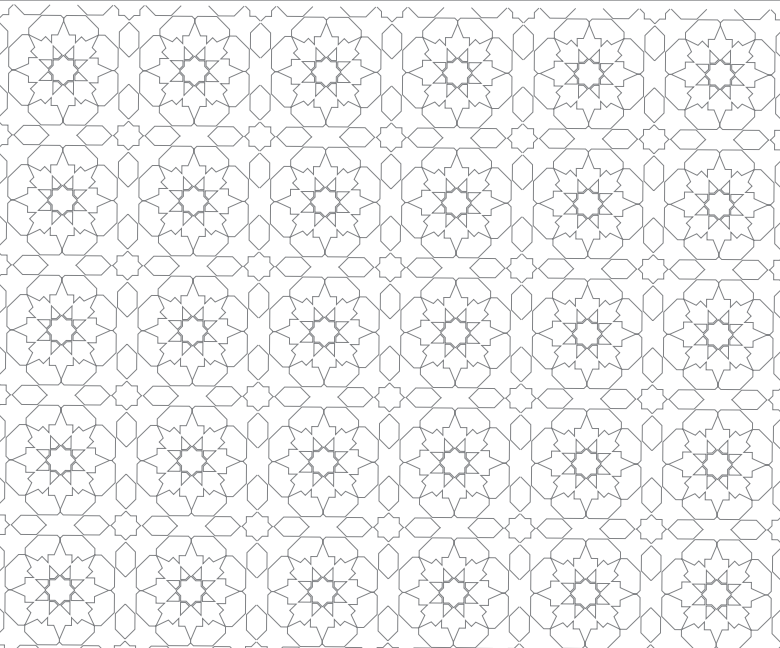

قدرت بخشش
کتاب مقدسی

تت استیوارت

قدرت بخشش کتاب مقدسی

تت استیوارت

فهرست مطالب

مقدمه / ۳

بخش اول: انجیل و بخشش / ۷

بخش دوم: نمونه عملی بخشش / ۱۷

بخش سوم: نشانه‌های بخشش / ۲۵

بخش چهارم: بخشش و رهایی / ۳۷

مقدمه

اغلب اینطور گفته می‌شود که وقتی ما دشمنان مان و آنهایی که زخمی مان کرده‌اند را می‌بخشیم، شبیه مسیح شده‌ایم! مطمئناً وقتی به آخرین کلمات عیسی روی صلیب فکر می‌کنیم، آنچه که بیش از همه فکر ما را به خود مشغول می‌کند، وقتی است که او گفت: «ای پدر اینها را بیامرز، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» بخشش هزینه دارد. عیسی رنج کشید و جان داد تا گناهان ما بخشیده شوند و به ما دستور داد دیگران را ببخشیم، همانطور که او ما را بخشید. اگرچه بسیاری این را می‌دانند، اما باز هم بخشیدن دیگران برای‌شان سخت است. شاید آنها اینطور استدلال کنند که بخشش، به فرد و خطایش اجازه فرار می‌دهد و بنابراین من باید با نبخشیدن به او درسی بدهم. یا بدتر از این، شاید

آنها در این وسوسه بیفتند که سعی کنند کسی که باعث رنج کشیدن آنها شده، به همان شکل رنج بکشد. حقیقت این است که شاید شخصی که به شما صدمه زده، حتی متوجه این موضوع که شما را ناراحت کرده است هم نشده باشد. در این کتابچه‌ای که در دست دارید، خواهید آموخت که چطور دیگران را ببخشید. خواهید دید که بخشش بیش از آن که برای شخصی باشد که به شما صدمه زده است، برای خودتان است. چون وقتی شما نبخشیدن را در قلبتان جا می‌دهید، جای پایی به شیطان می‌دهید که روح القدس را محزون می‌کند و به احتمال زیاد شما را به گناه خواهد کشاند. کسی که نمی‌بخشد مثل کسی است که زهر می‌خورد و بعد انتظار می‌کشد که کس دیگری بمیرد! عیسی آمد تا اسیران را آزاد کند و او می‌خواهد شما را از بند یک قلب نابخشنده آزاد کند. لطفاً با دعا این کتابچه کوچک را مطالعه کنید و قلبتان را به

روی روح القدس باز بگذارید تا شاید شما هم از
بند نابخشندگی آزاد شوید.

برکت خدا با شما
کشیش ت استیوارت

بخش اول

انجیل و بخشش

«و با یکدیگر مهربان باشید و رحیم و همدیگر را عفو نمایید چنانکه خدا در مسیح شما را هم آمرزیده است» (افسیان ۴: ۳۲).

آیا دشوارتر از این چیزی هست؟

بخشش در قلب انجیل جای دارد، و به وضوح و قدرت تمام، در بخشوده شدن ما توسط خدا به ظهور می‌رسد، خدایی که از طریق کار گران‌بهای عیسی مسیح بر صلیب ما را بخشید. وقتی ما دیگران را می‌بخشیم، یعنی آنانی که با اعمال و گفتار خود مجروح‌مان ساخته‌اند، بیش از هر زمان دیگر شبیه مسیح می‌شویم؛ و در بخشودن دیگران است که نشان می‌دهیم تا چه حد از

فیض مسیح برخوردار گشته‌ایم. وقتی دیگران را می‌بخشیم، چنان می‌کنیم که مسیح در حق ما کرد، زیرا محبت خطایای دیگران ثبت و ضبط نمی‌کند بلکه گناهان بسیار را می‌پوشاند. اما با وجود این همه، آیا چیزی دشوارتر از بخشیدن وجود دارد؟ هر بار که دربارهٔ بخشش موعظه می‌کنم، با این سوال مواجه می‌شوم: «آیا باید شخصی را ببخشم که هرگز طلب بخشش نکرده است؟ اگر او را ببخشم آیا درس عبرت خواهد آموخت؟ آیا در مورد او عدالت را اجرا کرده‌ام؟ اگر هر بار او را ببخشم و او به خطایای خود ادامه دهد چه؟ چند بار باید او را ببخشم؟» جای شک نیست که موعظه کردن در مورد بخشش بسی آسان‌تر از بخشیدن است، یعنی عملی که ثمرهٔ عملکرد روح‌القدس در درون ماست.

دیوار حیاط‌مان خراب شد!

من خود را ملزم به نوشتن در مورد این موضوع

می‌دانم چرا که در طی دوران سی ساله خدمت خود دیده‌ام که هیچ چیز دیگری به اندازه نبخشیدن یا روحیه عدم بخشش، پیکر کلیسای مسیح را مصدوم نکرده است. مسیح ما را به خدمت مصالحه فرا خوانده است (دوم قرن‌تیان ۵: ۱۸-۱۹) و به ما آموخت که آمده است تا دیوار جدایی و نفاق را از میان ما بردارد (افسسیان ۲: ۱۴)، حال آنکه برخی از ما نه تنها بدین دیوارها چنگ زده‌ایم، بلکه دیوارهای جدید و مرتفع‌تری هم بنا می‌کنیم. سال‌ها پیش وقتی در تبریز زندگی می‌کردیم، دیوار حیاط‌مان به علت بارندگی زیاد، فرو ریخت. پیش از فرو ریختن دیوار نمی‌دانستیم که در پس آن چه می‌گذرد، اما وقتی فرو ریخت دیدیم بچه‌های خیلی خوبی در آن سوی دیوار زندگی می‌کنند و بعد با آنان آشنا شدیم و با هم بازی کردیم. ما از دوستی و مصاحبت یکدیگر لذت می‌بردیم تا آنکه در نهایت تاسف، یک بنا و کارگزارش دیوار را بازسازی و مرمت کردند. همچنان که دیوار بالا می‌رفت، ما

نیز از یکدیگر دورتر می‌شدیم و دوستان جدیدمان را از دست می‌دادیم. مسیح آمد تا دیوارهای جدایی را فرو ریزد و در هم شکند و از ما هم انتظار آن دارد که قدرت بخشش کتاب مقدسی را درک کنیم.

تنها راه برای آزادی در روابط

وقتی نیرویی درونی، شما را وا می‌دارد که زخم و جراحت درونی و درد ناشی از آن را تازه نگه دارید، بدانید که خدا شما را فرا می‌خواند تا همه را کنار بگذارید. شما را فرا می‌خواند تا دیگران را ببخشید چون این تنها راهی است که می‌توانید توسط آن از تمامی تلخی و تیرگی موجود در روابطتان آزاد شوید (عبرانیان ۱۲: ۱۵). این تنها راهی است که از طریق آن می‌توانید مسح روح القدس را بر زندگی و خدمت خود جاری سازید (افسیان ۴: ۳۰-۳۲). به تدریج که می‌آموزید دیگران را ببخشید، همانگونه که خدا شما را ببخشید، برکات خدا به‌طور مضاعف به شما

عطا می‌شود. در این بحث، نقل قول‌های خود را از کتاب «بخشش کامل» نوشته آر. تی. کندل اقتباس کرده‌ام. از آنجا که این کتاب به فارسی ترجمه نشده است، می‌خواهم پیام قدرتمند آن را با شما در میان بگذارم.

برای درک بهتر مفهوم واقعی بخشش کتاب مقدسی، می‌خواهم بر اساس نوشته کندل بگویم که بخشش چه چیزهایی نیست.

بخشش چه نیست؟

۱- بخشودن دیگران به معنی تایید اعمال نادرست‌شان نیست. خدا از گناه بیزار و متنفر است. اما گناهکاران را دوست دارد و آنان را می‌بخشد. این حقیقت را به وضوح در شرح داستان زنی که در حال زنا گرفتار شده بود، می‌بینیم. عیسی به او گفت: «برو و دیگر گناه مکن» (یوحنا ۸: ۱۱). ما نیز باید بیاموزیم که بخشودن دیگران به معنی تایید اعمال نادرست‌شان نیست.

۲- بخشودن دیگران به معنی توجیه اعمال نادرستشان نیست. یکبار شنیدم که فردی در صدد بود تا کار سارقى که چیزی را دزدیده بود توجیه کند و می گفت او به علت فقر و گرسنگی، دست به دزدی زده است. دزدی گناه است، صرف نظر از هرگونه توجیهی که فرد خاطی می تواند داشته باشد. پس بخشودن دیگران به معنی پیدا کردن توجیهی برای گناهشان نیست.

۳- بخشودن یک فرد به معنای عفو و بخشودگی قانونی نیست. عفو و بخشودگی قانونی بدین معنا است که تمامی تبعات و عواقب اعمال خلاف یک شخص را نیز عفو کنیم. این موضوع زمانی برای من واضح و آشکار شد که خانمی ایرانی ساکن یکی از کشورهای غربی به پلیس مراجعه کرد و گفت که شوهرش او را کتک می زند. ماموران نیز شوهر او را دستگیر کردند و به زندان انداختند.

این خانم به من تلفن کرد و در حالی که گریان بود، گفت: «من شوهرم را می‌بخشم و می‌خواهم به خانه برگردد». اما بخشودن آن خانم نمی‌تواند تبعات و عواقب عمل اشتباه شوهرش را عفو کند؛ چرا که او قانون مملکت را زیر پا گذاشته بود و باید عواقب کار خود را نیز متحمل می‌شد.

۴- بخشش دیگران به معنای مصالحه با آنان نیست. زیرا در مصالحه باید هر دو شخص حضور داشته باشند و با یکدیگر مصالحه کنند؛ اگرچه برخی مواقع بخشش موجب و منتهی به مصالحه می‌شود. اما برخی مواقع نیز فردی دیگری را می‌بخشد اما فرد دیگر حاضر به دریافت بخشش نیست؛ و یا ممکن است که ما فردی را ببخشیم که دیگر در قید حیات نیست و این نیز موجب مصالحه نمی‌شود. اگرچه مصالحه با دیگران با هدفی مطلوب و ایده‌آل است اما حتی زمانی که دیگران حاضر به مصالحه نیستند نیز می‌توانیم

بخشودن را بیاموزیم.

۵- بخشودن به معنای آن نیست که عمل خطایی انجام نشده است. برخی مواقع خطایی که رخ داده چنان دهشتناک و دردناک است که ما سعی می‌کنیم بر آن سرپوش بگذاریم و چنان وانمود کنیم که گویی هرگز رخ نداده است. سوءاستفاده جنسی در دوران کودکی اغلب چنان دشوار و دردناک است که افراد آن را در اعماق وجود و ضمیر ناخودآگاه خود فرو می‌برند و این خود می‌تواند منشا بروز افسردگی و انواع مشکلات روحی باشد. اما بخشیدن به معنای روبرو شدن با حقایق و بخشودن با مدد و فیض خداست. فرد مجروح می‌تواند از رنج و عذاب درونی رهایی یابد اما پیش از شفای الاهی باید در حضور خدا با آن روبرو شود و احساسش کند.

۶- بخشش به معنای فراموش کردن عمل خطا

نیست. اگرچه گذشت زمان بسیاری از زخم‌ها را التیام می‌بخشد، اما صرفاً برای فراموش کردن خطا و گناهی که علیه افراد انجام شده کافی نیست. اولاً ما به ندرت می‌توانیم حقیقتاً جراحات گذشته را فراموش کنیم. اخیراً فردی پیش من اعتراف کرد که مرا بخشیده است، و من از شرح جزئیات آنچه که سال‌ها پیش اتفاق افتاده بود شگفت‌زده شده بودم. ما به جای آنکه فراموش کنیم، باید ببخشیم و پس از بخشیدن، دیگر نباید از آنچه اتفاق افتاده چیزی به دل بگیریم و همچون فردی زخم‌خورده با شخص خاطی روبرو شویم. بسیاری از ازدواج‌ها در اثر یادآوری آنچه در گذشته اتفاق افتاده از هم فرو می‌پاشند.

۷- بخشیدن بدان معنا نیست که وانمود کنیم صدمه‌ای ندیده‌ایم. تاکنون چند بار شده که فردی را دیده باشید و در ظاهر چنان وانمود کنید که گویی با او در مصالحه‌اید حال آنکه در باطن از

او متنفر بوده‌اید؟ شاید هم مثل من فکر کنید که چون مسیحی هستید، پس نباید احساس رنجش و جراحت کنید و چنان وانمود کنید که گویی چیزی اتفاق نیفتاده است. اما اگر مراقب نباشید، همان وانمود کردن‌ها و ظاهرسازی‌های کوچک می‌تواند روح تلخی در ما به وجود آورد که روح القدس را آزرده می‌سازد. پس بهتر آن است که صادقانه ابراز کنیم که مجروح و مصدوم شده‌ایم. و بعد تصمیم بگیریم که فرد خاطی و گناهکار را ببخشیم.

بخش دوم

نمونه عملی بخشش

«و متحمل یکدیگر شده، همدیگر را عفو کنید هرگاه بر دیگری ادعایی داشته باشید؛ چنانکه مسیح شما را آمرزید، شما نیز چنین کنید» (کولسیان ۳: ۱۳).

وقتی شروع به خالی کردن دلش نمود، متوجه شدم بسیار دردمند است. من مهمان او بودم و رفته بودم تا در کلیسایش موعظه کنم، اما اکنون که تنها بودیم، حالش را پرسیدم. کلیسایش دچار چندین تجربه شده بود و اکثر همکاران مورد اعتمادش، او را ترک کرده بودند. اتهامات وحشتناکی بر او وارد آورده بودند؛ اما اینک تنها بودیم و او می‌توانست آزادانه درد دل خود را با من

در میان بگذارد. در حالی که اشک در چشمانش حلقه زده بود، گفت که تنها هدفش این بود که مسیح و مردم را خدمت کند. گفت که چگونه یکی از رهبران به او قول حمایت و وفاداری داده بود ولی بعدا به او پشت کرده، خدمتش را از میان برده بود. وقتی گوش می‌دادم، خشم را در صدایش احساس می‌کردم و می‌دیدم که می‌خواهد به نحوی تلافی کند.

با ملایمت، مسئله بخشش را پیش کشیدم. این او را عصبانی‌تر کرد. با صدای بلند گفت: «چطور می‌توانم چنین خیانتی را ببخشم؟ عدالت و انصاف چه می‌شود؟» به آرامی از او خواستم تا چند دقیقه به من گوش دهد. با بی‌میلی پذیرفت. گفتم: «بخشش برای کسی نیست که دلت را جریحه‌دار کرده، بلکه برای خودت است!» سپس توضیح دادم که چگونه بخشیدن این شخص می‌تواند برای خودش مفید باشد. پرسیدم: «آیا می‌خواهی روح‌القدس زندگی و خدمتت را بیشتر

مسح کند؟» سرش را به علامت تصدیق تکان داد. حرفم را ادامه دادم: «خدا زندگی‌ات را به همان میزانی مسح می‌کند که دیگران را ببخشی (افسیان ۴: ۳۰). اگر تلخی را در دلت نگه داری و دربارهٔ دیگران به سخن چینی ادامه دهی، خدا مسح خود را از زندگی تو بر خواهد داشت.»

وقتی با او صحبت می‌کردم، می‌توانستم ببینم که چگونه روح القدس شروع به لمس قلب متلاطمش کرده است. گفت: «ادامه بده». پرسیدم: «عیسی در دعای ربانی چه تعلیمی دربارهٔ بخشش داده است؟» بدون تردید پاسخ داد: «قرض‌های ما را ببخش، چنانکه ما نیز قرض‌داران خود را می‌بخشیم.» گفتم: «هر بار که این دعا را می‌کنیم، از خدا می‌خواهیم که ما را ببخشد به همان شکل که ما دیگران را می‌بخشیم. به عبارت دیگر، اگر مایلی خدا تو را ببخشد و زندگی‌ات را برکت دهد، باید همین کار را در مورد دیگران انجام دهی؛ هر چقدر با دیگران

رحیم باشی، بر تو رحم کرده خواهد شد.» در ادامه به او گفتم که فیض خدا به همان شکلی وارد زندگی ما می‌شود که می‌خ در اثر ضربات چکش نجار وارد چوب می‌شود. با هر ضربه، میخ عمیق‌تر وارد چوب می‌شود و به همان نسبت نیز فضای بیشتری برای میخ ایجاد می‌شود. خدا به ما می‌آموزد که با هر تجربهٔ دردناک، فرصتی ایجاد می‌شود تا فیض او عمیق‌تر وارد قلب ما شود؛ به این شکل، قلب خدا را عمیق‌تر درک می‌کنیم و قدرت می‌یابیم تا رحمت او را بر دیگران منعکس کنیم.

دوستم به گفتگوی مان فکر می‌کرد و به طرز غریبی ساکت به نظر می‌رسید، اما من می‌خواستم مطمئن شوم که او قدرت بخشش را به طور کامل درک کرده است. می‌دانستم که ثمربخشی آتی او بستگی به این مسئله دارد؛ به همین دلیل بیشتر پافشاری کردم و گفتم: «ولی دلیل دیگری هم برای بخشیدن دیگران وجود دارد: بخشش شهادت

غیر قابل انکاری است دربارهٔ قدرت مسیح! مردم می‌توانند پیام انجیل را رد کنند، اما نمی‌توانند بخشش را رد کنند. بخشش نشان می‌دهد که خدا در زندگی ما کار می‌کند؛ رومیان ۵: ۸ نیز این را نشان می‌دهد و می‌فرماید: «خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد.» وقتی مردم با چنین بخششی در زندگی ما روبرو می‌شوند، با کار خدایی که خدمتش می‌کنیم روبرو می‌شوند. برای اینکه این نکته را در ذهن دوستم عمیقا جای دهم، ماجرای ایمانداري را تعريف کردم که در پارکي در ترکیه مشغول شهادت دادن بود. طرف مقابل او خشمگین شد و با چوب به سر و صورت آن ایماندار کوفت و پا به فرار گذاشت. ساعاتی بعد، ایماندار منزل آن شخص را پیدا کرد و در زد. وقتی در باز شد، آن شخص با صورت خونین آن ایماندار روبرو شد. شخص مسیحی گفت: «آمده‌ام به تو بگویم که خدا تو را دوست دارد و من هم دوستت دارم.» آن

مرد چنان تکان خورده بود که فرد مسیحی را به داخل دعوت کرد و چیزی نگذشت که قلب خود را تسلیم مسیح نمود. آنچه قلب سرکش آن مرد را دگرگون ساخت، موعظه نبود؛ قدرت بخشش بود.

يك هشدار!

امیدوارم گفتگوی من با این همسنگرم موجب شده باشد که شما هم یقین بدانید بخشیدن آنانی که روح شما را جریحه دار کرده‌اند به نفع‌تان است. هنگامی که از خدا می‌خواهید شما را در بخشیدن دیگران یاری دهد، باید مراقب چند راه نادرست باشید که ممکن است شما را متقاعد سازند که طرف مقابل را بخشیده‌اید.

گاه احساس می‌کنید که خشم و خصومت‌تان نسبت به طرف مقابل کاهش یافته است. چنین بخششی اساساً بخشش نیست؛ بلکه فقط توجه به مسائل دیگر است و فراموش کردن مسائل

قدیمی تر. فراموش کردن همان بخشیدن نیست.

■ سطح دیگری از بخشش هست که می توان آن را بخشش محدود نامید. در این مورد، احساسات منفی ما کاهش می یابد و قادر می شویم ارتباطات اجتماعی مان را از نو برقرار سازیم؛ با این حال قادر نیستیم به آن شخص مجددا اعتماد کنیم. واقعیت این است که ظاهر بخشش را حفظ کرده ایم، اما در قلب خود، همان جراحات را هنوز نگه داشته ایم. بخشش کامل کتاب مقدسی یعنی دست کشیدن کامل از احساسات منفی و برقراری مجدد رابطه.

بخشش و مصالحه

در اینجا باید خاطر نشان کنم که بین بخشیدن و آشتی کردن تفاوت مهمی وجود دارد. بخشش در قدرت ماست که انجام دهیم، اما آشتی و مصالحه مستلزم شراکت هر دو طرف است. خدا

ما را فراخوانده تا دیگران را ببخشیم و تا آنجا که می‌توانیم در جهت مصالحه بکوشیم؛ اما گاهی اوقات ما شخصی را می‌بخشیم ولی نمی‌تواند ما را ببخشد. در چنین مواردی، تنها کاری که از دست ما بر می‌آید این است که ثابت کنیم طرف را بخشیده‌ایم و دعا کنیم که خدا قلب طرف مقابل را شفا دهد.

بخشش يك انتخاب است

بخشش کتاب مقدسی یک انتخاب است؛ انتخاب این راه که از انتقام و تلافی و مجازات طرف مقابل چشم‌پوشیم و مانند مسیح برای دشمنان خود دعای بخشش کنیم (لوقا ۲۳: ۳۴). خدا به عنوان پاداش، به آنانی که دیگران را می‌بخشند، مسح بیشتر روح‌القدس و فیض بیشتر و شهادتی مؤثرتر عطا می‌فرماید.

بخش سوم

نشانه‌های بخشش

«خوشابحال رحم‌کنندگان، زیرا بر ایشان رحم کرده خواهد شد» (متی ۵: ۷).

در بخشش قدرتی نهفته است؛ بدون قدرت الاهی نمی‌توانیم آنانی که قلب ما را با خشونت شکسته‌اند و حق و حقوق‌مان را پایمال کرده‌اند ببخشیم. منبع قدرت ما برای بخشایش، سکونت مسیح در ماست که ما را دعوت می‌کند تا آنانی که ما را زخمی کرده‌اند، ببخشیم و قدرت این کار را نیز به واسطه روح‌القدس عطا می‌فرماید. قابلیت بخشش در برقراری مجدد روابط و دل‌های شفا یافته متجلی می‌شود و آنانی که می‌بخشند،

ثمره آرامش و شادی را تجربه خواهند کرد. نبخشیدن ایجاد تلخی می کند و هنگامی که از این تلخی آزاد می شویم، احساس آزادی و شادی بسیار می کنیم.

تاکنون در این مجموعه از مقالات، دیدیم که بخشش چه نیست و اینکه اگر نبخشیم، چه برکاتی را از دست می دهیم. در این فصل، می خواهیم خصوصیات بخشش واقعی کتاب مقدسی را از قول آر. تی. کندال شرح دهیم.

۱- نشانه واقعی بخشش کتاب مقدسی، روبرو شدن کامل با این حقیقت تلخ است که دیگران با ما چه کرده اند. بخشش واقعی کتاب مقدسی از زمانی آغاز می شود که به طور کامل با آنچه که با ما کرده اند روبرو شویم و درد آن را احساس کنیم. تا زمانی که انکار کنیم که واقعا چه رخ داده، یا طرف مقابل را تبرئه کنیم، به هسته مرکزی موضوع نخواهیم رسید. به همان شکل

که شخص گناهکاری که به عمق تباهی خود پی نمی‌برد و در نتیجه برای طلب بخشش نزد مسیح نمی‌آید، شخصی نیز که نمی‌خواهد بپذیرد تا چه حد احساساتش جریحه‌دار شده، نزد مسیح نمی‌آید تا قدرت بخشیدن دیگران را از او دریافت کند. بخشش واقعی دردناک است چون وقتی پذیرفتیم که چقدر زخم خورده‌ایم، بر آن می‌شویم تا آرزوی خود را برای انتقام به مسیح واگذار کنیم، با علم کامل به اینکه زخمی‌کننده ما ممکن است مورد برکت واقع شود و هیچگاه متحمل عواقب خطایی که در حق ما انجام داده است، نشود. اگر چنین کنیم، در رنج‌های مسیح شریک می‌شویم و نشان می‌دهیم که محبت و رحمت مسیح تا چه میزان قلب ما را تسخیر کرده، و بدینسان، مهربانی او را در نگرش و رفتارمان منعکس می‌کنیم.

۲- نشانه واقعی بخشش کتاب مقدسی این است که تصمیم بگیریم هیچ خاطره‌ای از خطا نگه نداریم. پولس رسول در بخش پر شکوهی که در مورد محبت نوشته، می‌گوید «محبت سوءظن ندارد» (یعنی خطا را به خاطر نمی‌سپارد) (اول قرنتیان ۱۳: ۵). چرا ما خطای دیگران را به خاطر می‌سپاریم؟ شاید علت این باشد که بتوانیم از آن علیه دیگران به نفع خود استفاده کنیم. می‌خواهیم «واقعیت ماجرا» را به دیگران ثابت کنیم و از آن در درگیری‌های آتی به عنوان اسلحه استفاده کنیم، و از گذشته بهره بگیریم تا به خطاکار درسی بیاموزیم که خطاهای خود را تصدیق کند و از آنها دست بکشد. حتی شاید لذت ببریم از اینکه زخم‌های گذشته را یادآوری کنیم تا قلب آنانی را که به ما بدی کرده‌اند، به درد آوریم. هر چه باشد، آنها دل ما را جریحه‌دار کرده‌اند. آیا حق نداریم تلافی کنیم؟ اما همه این واکنش‌ها گناه‌آلود است و در پرتو محبت مسیح

قابل توجه نیست. بخشش کتاب مقدسی این است که تصمیم بگیریم همچون مسیح محبت کنیم. بخشش کتاب مقدسی به این معنا نیست که مطابق احساسات مان عمل کنیم، بلکه بر اساس اطاعت از مسیح. وقتی به خاطر اطاعت از مسیح، خطاکاری را می‌بخشیم، خدا وفادارانه به ما شادی و آرامش می‌بخشد، چون با انتخاب راه بخشش، راه او را انتخاب کرده‌ایم و اجازه داده‌ایم که قدرت قیامت او به واسطه ما متجلی شود.

۳- نشانه واقعی بخشش کتاب مقدسی این است که مصمم شویم انتقام نگیریم. پولس می‌نویسد: «هیچکس را به عوض بدی، بدی مرسانید» (رومیان ۱۲: ۱۷)، و «ای محبوبان» انتقام خود را مکشید، بلکه خشم را مهلت دهید، زیرا مکتوب است «خداوند می‌گوید که انتقام از آن من است؛ من جزا خواهم داد» (رومیان ۱۲: ۱۹). در وجود ما احساسی نهفته است که ما را بر آن می‌دارد تا

مجازات آنانی را که به ما خطا کرده‌اند ببینیم. از این بدتر این است که به مسئله حالت روحانی هم می‌دهیم و می‌گوییم که قصد ما فقط این است که مایلیم عدالت انجام شود. اما اگر خدا را می‌شناختیم، می‌دانستیم که فرموده انتقام را به عمل خواهد آورد. وقتی بر تحقق انتقام اصرار می‌ورزیم، در واقع حقی را که فقط از آن خداست، غصب می‌کنیم و باعث رنجش او می‌شویم. وقتی می‌ترسیم که مبدا آزار دهندگان ما بدون مجازات بمانند، به این فرموده روشن خدا شک می‌کنیم که گفته است انتقام از آن اوست (مزمور ۳۷). به طور خلاصه، بخشش کتاب مقدسی یعنی این میل طبیعی‌مان را که می‌خواهد مطمئن شود آزار دهندگان ما به کیفر خود می‌رسند، کنار بگذاریم. باید بگذاریم محبت عظیم خدا جایگزین انتقام شود. برای همین است که یوحنا ی رسول می‌نویسد: «در محبت ترس نیست، بلکه محبت کامل ترس را بیرون می‌راند؛ زیرا ترس از مکافات

سرچشمه می گیرد و کسی که می ترسد، در محبت به کمال نرسیده است» (اول یوحنا ۴: ۱۸ هزاره نو). ما در مسیح دیگر نمی ترسیم که مجازات و مکافات داده شود؛ می دانیم که مکافات قبلا روی صلیب داده شده است و آنانی که در مسیح نیستند، در طول سفر زندگی یا در روز داوری، به مکافات خواهند رسید (رومیان ۲: ۱-۶).

۴- نشانه بخشش واقعی کتاب مقدسی این است که شخص به غیبت در مورد آزاردهنده خود نمی پردازد. «هیچ سخن بد از دهان شما بیرون نیاید، بلکه از آنچه به حسب حاجت یا برای بنا نیکو باشد تا شنوندگان را فیض رساند» (افسسیان ۴: ۲۶). این وسوسه وجود دارد که بر علیه خطاکننده خود غیبت و از این راه به شخصیت و اعتبار او لطمه وارد کنیم، و به این شیوه از او انتقام بکشیم. بخشش واقعی در صدد لطمه زدن به شخصیت و شهرت دیگران

نیست. من معتقدم که وقتی خدا تمام گناهان مرا بخشید و آنها را زیر خون مسیح پوشاند، آنها را بالا نگرفت تا تمام دنیا ببیند. بنابراین، اگر بخواهم مانند خدا ببخشم، نباید خطاهایی را که دیگران در حق من کرده‌اند مورد اشاره قرار دهم، بلکه باید در سکوت آنها را ببخشم. زیرا وقتی درباره خطاهای دیگران سخن می‌گویم، نشان می‌دهم که واقعا پی نبرده‌ام خدا چگونه مرا بخشیده است و هنوز در مقام داور دیگران عمل می‌کنم. فقط تجسم کنید چه تحولی رخ خواهد داد اگر در روابطتان غیبت را کنار بگذارید و به بخشش کتاب مقدسی واقعا عمل کنید.

۵- نشانه بخشش واقعی کتاب مقدسی این است که همانند خدا نشان دهیم. «خوشا به حال رحم‌کنندگان، زیرا بر ایشان رحم کرده خواهد شد» (متی ۵: ۷). دعوت خدا از تمام ایمانداران این است که هر چه بیشتر شبیه خدا شوند. «از

خدا سرمشق بگیرید» (افسیان ۵: ۱ هزاره نو). بدیهی است که خدا خصوصیاتى دارد که ما نمى توانیم داشته باشیم. ما نمى توانیم در همه جا حاضر باشیم! اما خصوصیات و صفات بسیاری در خدا هست که مسیحیان امر شده اند از آنها برخوردار باشند. ما باید مهربان و وفادار و رحیم باشیم. رحمت یعنی اینکه مکافاتى را که سزاوارش هستیم دریافت نکنیم، زیرا خدا مسئله عدالت را بر روی صلیب حل کرد. رحیم بودن یعنی اینکه با دیگران آنگونه رفتار نکنیم که سزاوارش هستند، بلکه رفتارى بکنیم که شایسته اش نیستند، یعنی بخشش. وقتى رحمت نشان مى دهیم، مانند مسیح مى شویم و بر ما نیز همانگونه رحمت خواهد شد که به دیگران رحمت کرده ایم.

۶- نشانه بخشش واقعی کتاب مقدسی، تغییر قلبی است. عیسی این واقعیت را بسیار عمیق

بیان کرد، آنگاه که فرمود: «زبان از زیادتی دل سخن می گوید» (متی ۱۲: ۳۴). سلیمان پادشاه، این نکته را اینگونه بیان کرد: «دل خود را به حفظ تمام نگاه دار، زیرا که مخرج‌های حیات از آن است» (امثال ۴: ۲۳). اگر دیگران را به طور کامل نبخشیده باشیم، خشم در قلب‌مان تخمیر می‌شود و روحیه تلخی را پدید می‌آورد که دیر یا زود، در رفتار و گفتار ما منعکس می‌شود. تلخی، خود را در قالب علائم مختلفی نشان می‌دهد، مثل بالا رفتن فشار خون، بی‌خوابی، افسردگی و بدبینی به زندگی. رهایی از تلخی به دل انسان مربوط می‌شود و باید همچون گناه به آن اعتراف کرد و با فیض خدا آن را ریشه‌کن ساخت. تلخی ما ممکن است در این انتظار ریشه داشته باشد که در خطاکننده خود نشانی از پشیمانی ببینیم. اگر در انتظار این هستید که دیگران پی ببرند چه خطای بزرگی علیه شما مرتکب شده‌اند، موضوع را کاملاً فراموش کنید! اکثر کسانی که

قلب‌تان را شکسته‌اند یا به شما اهانت کرده‌اند، اصلاً متوجه موضوع نیستند. بخشش واقعی منتظر این نمی‌ماند که دیگران بفهمند یا اینکه بیایند و تقاضای بخشش کنند؛ بخشش واقعی این است که مانند مسیح واکنش نشان دهیم و تصمیم بگیریم به خاطر اطاعت از فرمان خدا، آنان را ببخشیم.

بخش چهارم

بخشش و رهایی

آن سال، زمستان زودتر از سال‌های قبل به آلاسکا رسید. قشر ضخیمی از یخ سطح دریا را پوشاند و آن را برای نهنگ‌ها تبدیل به قبری ساخت که می‌بایست در اثر خفگی در آن زنده به گور شوند. خوشبختانه چند ماهیگیر متوجه موضوع شدند و به سرعت سوراخی در یخ ایجاد کردند تا این پستانداران عظیم‌الجثه بتوانند برای تنفس به سطح آب بیایند. نهنگ‌ها به هوای آزاد دسترسی یافتند و آزاد شدند.

مسیحیان نهنگ‌وار!

مسیحیانی که قلبی نابخشنده دارند، بسیار

شبيه آن نهنگ‌هایی هستند که بدون هوا در زیر یخ گیر افتاده بودند، چون آنها وقتی تصمیم می‌گیرند آنانی را که دلشان را جریحه‌دار کرده‌اند نبخشند، مانند آن نهنگ‌ها از هوای تازه روح خدا محروم می‌شوند و به تدریج خود را از نظر روحانی می‌کشند. چنین مسیحیانی مسخ خدا را از دست می‌دهند و به شهادت خود در مورد جلال مسیح لطمه وارد می‌کنند. در نقطهٔ مقابل، مسیحیانی که روح بخشایش دارند، مانند نهنگ‌هایی هستند که سوراخ‌های ضروری برای تنفس را در یخ پیدا می‌کنند و از هوای آزاد بهره می‌برند. چنین مسیحیانی در مسیر آزادی روحانی گام بر می‌دارند. من شاهد ویرانی کلیساها و خدمات بسیاری بوده‌ام که علتش همین روحیهٔ عدم بخشایش بوده، و سخنان و رفتارهای حاکی از انتقام که به دنبال آن می‌آید. من واعظانی را دیده‌ام که در مورد محبت مسیح و بخشایش موعظه می‌کنند، اما در مورد دیگران فریاد نفرت

سر می دهند و برادر و خواهر خود را تحقیر می کنند، چون گرفتار روح عدم بخشش هستند. شاید در مورد بخشایش موعظه کنید و با تمام قلب خود باور داشته باشید که این امری است الاهی؛ اما آیا مطمئنید که آنانی را که به شما ناسزا گفته اند و قلبتان را جریحه دار کرده اند بخشیده اید؟ در این آخرین بخش از موضوع مهم قدرت بخشش کتاب مقدسی، می خواهیم آن «شواهد کتاب مقدسی» را با شما در میان بگذارم که نشان می دهند از روحیه عدم بخشش آزاد شده اید.

۱- بخشایش واقعی ما را از نیاز به سخن گفتن درباره چگونگی صدمه دیدن از سوی دیگران، آزاد می کند.

بارها شنیده ایم که شخص می گوید فلانی را بخشیده است، اما از صحبت کردن درباره او باز نمی ایستد. وقتی درباره این می اندیشیم که

خدا چگونه ما را بخشیده است، پی می‌بریم که یکی از حقایق مهم این است که وقتی خدا ما را می‌بخشد، گناهان مان را از مقابل دیدگان خود دور می‌سازد.

مزمورنویس فریاد شادی سر داده، می‌نویسد: «به اندازه‌ای که مشرق از مغرب دور است، به همان اندازه گناهان ما را از ما دور کرده است» (مزمور ۱۰۳: ۱۲). پطرس رسول به هنگام موعظه‌اش فرمود: «توبه و بازگشت کنید تا گناهان شما محو گردد و تا اوقات استراحت از حضور خداوند فرا برسد» (اعمال ۳: ۱۹). در اینجا گفته می‌شود که توبه سبب محو شدن گناهان مان می‌شود؛ یعنی اینکه خدا دیگر آنها را نمی‌بیند و چنین اعتمادی برای روح ما آرامی به ارمغان می‌آورد. چه آسودگی خاطری می‌توانیم داشته باشیم وقتی که به گناهان خود به حضور خدا اعتراف می‌کنیم چون می‌دانیم که به محض اینکه گناهان ما را بخشید، دیگر راجع به آن با دیگران سخن نمی‌گویید! اما

سوال این است که با برخورداری از چنین تجربه شیرینی، چرا هنوز درباره خطاهایی که دیگران در حق ما کرده‌اند، سخن می‌گوییم اگر واقعا آنها را بخشیده باشیم؟ برای این، فقط یک پاسخ متصور است و آن اینکه هنوز می‌کوشیم آنها را تنبیه کنیم. وقتی می‌کوشیم دیگران را به خاطر خطایی که نسبت به ما مرتکب شده‌اند تنبیه کنیم، بار دیگر مرتکب گناه می‌شویم، چرا که کلام خدا با قاطعیت فرموده است: «ای محبوبان، انتقام خود را مکشید، بلکه خشم را مهلت دهید، زیرا مکتوب است خداوند می‌گوید که انتقام از آن من است، من جزا خواهم داد» (رومیان ۱۲: ۱۹).

۲- بخشایش واقعی را از این حقیقت می‌توان باز شناخت که آنانی که بخشیده‌ایم، احساس کنند مورد پذیرش و محبت قرار دارند و دیگر نیازی نیست هراسان باشند.

«در محبت ترس نیست، بلکه محبت کامل ترس

را بیرون می‌رانند، زیرا ترس از مکافات سرچشمه می‌گیرد و کسی که می‌ترسد، در محبت به کمال نرسیده است» (اول یوحنا ۴: ۱۸ هزاره نو). اخیرا با شادی دریافتم برادری که او را رنجانده بودم، از سوی خدا هدایت شده که مرا ببخشد. آنچه که این بخشایش را واقعی‌تر کرد این بود که همراه بخشش، محبتش را هم نثار من کرد. هرگز فراموش نخواهم کرد که چگونه مرا در آغوش گرفت و این کارش، باعث شد که هر ترسی از دلم رخت بربندد. اگر آنانی که ادعا دارید بخشیده‌اید، از شما دوری می‌کنند یا در حضور شما احساس ناراحتی می‌کنند، شاید لازم باشد بیشتر تلاش کنید که به آنها نشان دهید به راستی آنان را بخشیده‌اید.

۳- بخشایش واقعی مشتاق است که طرف مقابل از احساس خطا آزاد شود.
گاه می‌خواهیم به او بفهمانیم که گرچه او را

بخشیده‌ایم، اما هنوز می‌خواهیم دچار عذاب وجدان باشد. در ما میل غریبی وجود دارد به اینکه ببینیم طرف مقابل به واسطهٔ عذاب وجدان تنبیه می‌شود. وقتی از خدا آمرزش را دریافت می‌کنیم، او می‌خواهد ما از احساس گناه و عذاب وجدان آزاد باشیم. همین روحیه را در یوسف می‌بینیم؛ او برادرانش را به خاطر اینکه او را به بردگی فروخته بودند، بخشید. «و حال، رنجیده شوید و متغیر نگردید که مرا بدینجا فروختید، زیرا خدا مرا پیش روی شما فرستاد تا نفوس را زنده نگاه دارد» (پیدایش ۴۵: ۵). یوسف این مرد خدا، قادر بود ببخشد همانگونه که خودش بخشیده شده بود؛ او تصویر بزرگ‌تری را می‌دید که در آن، خدا دست اندر کار بود. او می‌خواست برادرانش هم آرامش الهی را تجربه کنند.

۴- وقتی دیگران را به شیوهٔ الهی می‌بخشیم، مشتاق می‌شویم که ایشان را از تحقیر شدن و

شرمسار گشتن محافظت کنیم. برای این منظور، ایشان را به خاطر کاری که کرده‌اند، به باد تمسخر نمی‌گیریم. در اکثر اوقات، اصلاً دیگر موضوع را به روی ایشان نمی‌آوریم، فقط ایشان را می‌بخشیم. فکر می‌کنم یکی از بهترین نمونه‌ها در این زمینه دکتر ویلیام میلر باشد که بیش از چهل سال در ایران مشغول خدمت خداوند بود. او یک کت نظامی داشت که برادرش به او داده بود. یک روز این کت ناپدید شد و این موضوع باعث پریشانی خاطر او گشت. بعد متوجه شد که کت را دزدیده‌اند. روزی او در خانه دوست نزدیکی مهمان بود که دید آن کت به دیوار آویخته است. دکتر میلر دوستش را به خاطر دزدیدن آن کت بخشید و هرگز موضوع را به روی او نیاورد و به این ترتیب، آبروی او را نبرد. او دوستی دوستش را بیش از آن کت ارج نهاد و بر آن شد که نقش روح القدس را بازی نکند و داوری را به خدا بسپارد. گویا دکتر میلر

کلام خدا را به خوبی می دانست که می فرماید:
«هر یک دیگری را بیشتر از خدا اکرام نماید»
(رومیان ۱۲: ۱۰).

۵- آخرین نشانه بخشایش واقعی، دعای طلب
برکت الاهی برای آنانی است که ما را آزوده اند.
عیسی نمی توانست این را روشن تر از این بیان
کند وقتی که فرمود: «اما من به شما می گویم
که دشمنان خود را محبت نمایید... و به هر که به
شما فحش دهد و جفا رساند، دعای خیر کنید»
(متی ۵: ۴۴). چقدر ساده است که دعا کنیم و
بگوییم: «خداوندا به او درسی بده» یا «خدایا
بگذار آنچه را که کاشته، درو کند». اما آنگاه
که برای خطاکاران خود دعای خیر می کنیم،
طبق خواسته خداوندمان عمل می کنیم. آری،
ما از خدا می طلبیم که همسر بی وفای مان، یا
والدین نامهربان مان، یا کسی که زندگی مان را
از هم پاشیده، برکت دهد. ما این واکنش الاهی
را در استیفان مشاهده می کنیم، آنگاه که چون

سنگسار می‌شد، دعا کرد و گفت: «خداوندا، این گناه را بر اینها مگیر» (اعمال ۷: ۶۰).
واقعیت فیض خدا در این جهان، به بارزترین وجه از طریق قدرت بخشایش متجلی می‌شود. وقتی این پنج خصوصیت در زندگی واقعی ما دیده شود، آیا می‌توان شک کرد که مسیح در ما ساکن است و قدرتش در کار می‌باشد؟

سرشناسه: قدرت بخشش کتاب مقدسی

نویسنده: تت استیوارت

ناشر فارسی: انتشارات جام (جهان ادبیات مسیحی) زیر مجموعه جود پراجکت

صفحه آرای: انتشارات جام

حق چاپ ترجمه فارسی این اثر برای سازمان جود پراجکت محفوظ است. هر گونه نسخه برداری، چاپ، توزیع و دخل و تصرف در این اثر بدون اجازه ناشر مطابق قانون حق مولف ممنوع و منوط به کسب اجازه رسمی از ناشر است.

ارجاعات کتاب مقدسی از ترجمه قدیم و هزاره نو (انتشارات ایلام)، ترجمه مؤده برای عصر جدید (انتشارات انجمن های متحد کتاب مقدس) و همچنین ترجمه تفسیری (انتشارات انجمن بین المللی کتاب مقدس) است. حق چاپ برای این انتشارات محفوظ است.

جهت تهیه این کتاب و یا دسترسی به سایر ادبیات مسیحی چاپ انتشارات جام (جهان ادبیات مسیحی)، با رایانامه زیر به فارسی یا انگلیسی تماس بگیرید.

order@judeproject.org

انتشارات جام
جهان ادبیات مسیحی

The Power of Forgiveness by Ashton Stewart

This translation is published by partnership between Jude Project and TALIM ministries. All rights reserved.

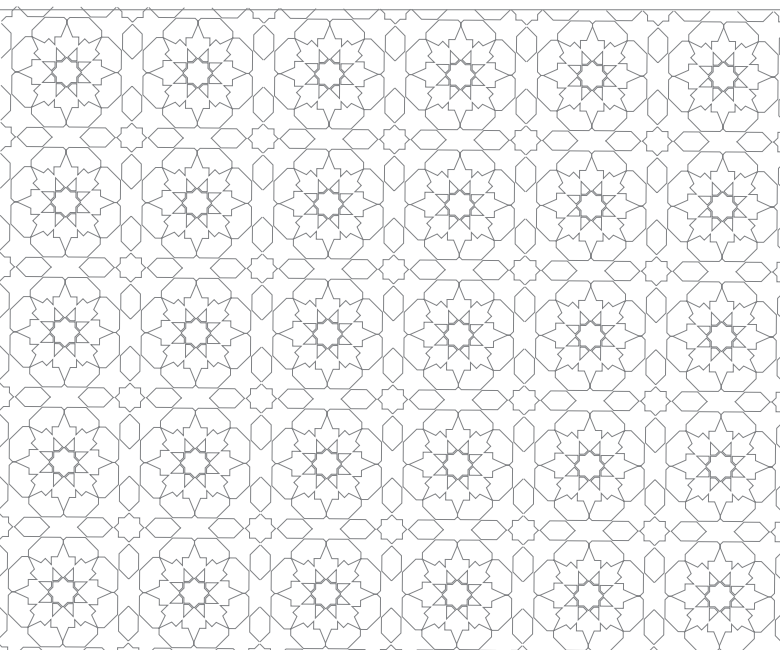
Layout setting: The Jude Project

Farsi translation Copyright © 2017 TALIM ministries

ISBN: 978-1-941693-18-6

If you would like more information about The Jude Project or information about other resources in Farsi, or other languages, visit www.judeproject.org or email us at:

order@judeproject.org

کشیش تت استیوارت دانش آموخته
الهیات مسیحی در دانشکده الاهیات
پرینستون و مدیر سازمان تعلیم است.
این کتابچه خلاصه‌ای از آموزه‌های
کتاب مقدس در باب بخشش است.
تت استیوارت کتب دیگری نیز از
جمله «تشخیص دعوت الاهی برای
خدمت» و «تربیت فرزندان» را به رشته
تحریر درآورده است.

سازمان تعلیم
جهان الاهیات مسیحی

JUDE PROJECT

مجموعه تعلیم

ISBN 978-1-941693-18-6

9 781941 693186